

Elisabeth HOROWITZ

ELIBEREAZĂ-TE DE DESTINUL FAMILIAL

Cum să devii tu însuți
cu ajutorul psihogenealogiei

Interviu cu Pascale Reynaud

Traducere din limba franceză de
Cristina Livia Vasilescu

DEVENIR SOI-MÊME GRÂCE À LA
PSYCHOGÉNÉALOGIE

Elisabeth Horowitz

Copyright © Éditions Dervy - Paris - 2004

ELIBEREAZĂ-TE DE DESTINUL FAMILIAL
CUM SĂ DEVII TU ÎNSUȚI
CU AJUTORUL PSIHOGENEALOGIEI

Elisabeth Horowitz

ISBN 978-606-8560-87-8

© 2019 – Editura PHILOBIA

internet: www.philobia.com

e-mail: contact@philobia.com

*Editor: Bianca Biagini**Traducere: Cristina Livia Vasilescu**Redactor: Daniel Voicea**Corector: Oana Tăraru**DTP: Petronella Andrei**Coperă: Cătălin Furtună**Imagine copertă: Alexas Fotos, via Pixabay***Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**
HOROWITZ, ELISABETH**Eliberează-te de destinul familial: cum să devii tu însuți cu ajutorul psihogenealogiei** – interviu cu Pascale Reynaud / Elisabeth Horowitz; traducere din limba franceză de Cristina Livia Vasilescu. - București : Philobia, 2019Conține bibliografie
ISBN 978-606-8560-87-8

I. Vasilescu, Cristina Livia (trad.)

159.9

CUPRINS

Arborele nostru genealogic, aşa cum nu l-am văzut niciodată.....	5
De la arborele genealogic la romanul familial	9
Concepție și prosperitate	29
Secretul de familie.....	71
Prenume și proiect familial.....	107
Cuplul parental și secretele alianței	125
De la făt la trezirea sexualității.....	151
Banii	169
Nevroza de clasă	175
Meseriile	191
Credințele din arborele genealogic.....	217
Timpul genealogic.....	231
Identificarea cu grupul familial	251
Viața morților.....	259
Profunzimile arborelui genealogic	267
Vindicarea de arborele genealogic.....	279
<i>Bibliografie</i>	289

De la arborele genealogic la romanul familial

Porniți de la ideea că noi toți deținem o comoară în rădăcinile noastre și că de noi depinde să o descoperim pentru a trăi mai bine...

Da, aşa este. Cred că fiecare dintre noi are o comoară în rădăcinile lui. Această comoară este constituită din toate experiențele pozitive pe care arborele nostru genealogic ar vrea să ni le poată transmite, astfel încât să evoluăm în plan sentimental, financiar, corporal, intelectual și creativ.

Comoara despre care vorbiți este materială?

Nu numai. Totuși, scopul cărții de față este acela de a ne reînșăsi prosperitatea materială. Aceasta este consecința naturală a unui echilibru genealogic. Vă voi invita să pătrundeți în profunzimile romanului dumneavoastră familial. Un roman aşa cum poate nu vi l-ați imaginat până acum.

Există o comoară și în genealogia oamenilor săraci?

Bineînțeles. Să reținem că sărăcia este o programare familială și că familiile sărace reprezintă ramuri neiubite. Trebuie să ne întoarcem în timp de-a lungul generațiilor precedente pentru a înțelege când anume un copil a fost preferat față de un altul, în ce moment această preferință a avut drept consecință o reușită

pentru unii și un eșec sau mai multe eșecuri pentru alții. În adevaratul sens al cuvântului, strămoșii interzic prosperitatea unor dintre descendenții lor.

Ce familie ați putea cita drept exemplu? O familie celebră care, prin ea însăși, ar reprezenta un simbol al reușitei și al prosperității?

Vă propun să analizăm, în câteva rânduri, o dinastie binecunoscută, aceea a familiei Rothschild.

Care au fost începiturile acestei dinastii?

Dinastia a început în ghetoul evreiesc din Frankfurt. Fondatorul ei, Meyer Amschel Rothschild s-a născut în 1744. Tatăl lui, Amschel Moses, era un negustor modest, care făcea comerț cu mătăsuri. Numele i se trage de la prăvălia lui, denumită *Zum Roten Schild*, adică „La ecusonul roșu”. Meyer, la început curier, învață foarte de Tânăr să cunoască rețeaua comercianților din cartier. La vîrstă de 18 ani, el se asociază cu frații lui și devine un expert în numismatică. La vremea aceea, tranzacțiile monetare le erau interzise creștinilor și familia Rothschild a început cu adevărat să prospere atunci când s-a pus în slujba prinților germani. În 1769, Meyer obține titlul de agent de curte și se căsătorește cu Guttle Schnapper, ea însăși fiind unui agent de curte.

Acest cuplu fondator a avut, cred, numeroși copii?

Da, zece au supraviețuit, cinci băieți și cinci fete. Să spunem, de la bun început, că esențiali în acest roman familial sunt acei cinci băieți. Fiicele, prin căsătorie, își pierd numele de familie și simbolul acesteia. Un mânunchi de cinci săgeți, flancat de un vultur și de un leu, se referă la cei cinci frați. Aceștia vor fi trimiși în principalele capitale economice ale Europei. Doar fiul cel mare, Amschel, rămâne la Frankfurt. Al doilea, Salomon, pleacă

și se stabilește la Viena, al treilea, Nathan, la Londra, Carl, al patrulea, se instalează la Napoli și Jacob, mezinul, părăsește orașul Frankfurt și se mută la Paris. Cei cinci frați au participat foarte de timpuriu la activitățile tatălui lor și au efectuat numeroase călătorii.

Cum s-a constituit avereala lor?

În principal, pornind de la activități comerciale, financiare, bancare, pe baza unor schimburi de produse textile sau materii prime de origine colonială și pe circulația unor valori mobiliare și monetare. Toate acestea datorită unui excelent și rapid schimb de informații, pentru că familia deține încă de la începuturi o rețea de informatori eficienți răspândiți de-a lungul Europei. Clienții lor sunt finanțați și industriași, nu persoane particulare.

Pe ce se bazează, după părerea dumneavoastră, reușita acestei familii?

Pe capacitatea de a transforma un destin potrivnic în oportunitate, o slabiciune în forță. În acest caz precis, pe capacitatea de a transforma persecuția feroce împotriva evreilor din perioada aceea într-o voință indestructibilă de a se îmbogăți și de a deveni indispensabil alături de cei influenți. Această reușită se bazează, de asemenea, pe o puternică solidaritate familială, care reprezintă o caracteristică a multor familii prospere. O solidaritate și un simț al familiei manifestate inclusiv prin adăugarea prenumelui tatălui la acelea ale fiilor (Nathan Mayer, Carl Mayer...). În planul afacerilor, contactele prevedeați să întrețină împotriva oricărui asociat care ar fi îndrăznit să recurgă la tribunal pentru reglarea unui conflict.

Această solidaritate le permite celor cinci frați, încă de la început și în ciuda distanțelor geografice dintre ei, să transfere capitaluri în cea mai mare siguranță și să dezvolte rețelele comerci-

ale și bancare în toată Europa. Cinci frați, cinci capitale și o singură societate; fiecare dintre frați este legat, din punct de vedere finanțar, de afacerile celorlalți patru. După moartea lor, membrii familiei beneficiază de moștenirea lăsată de ei.

Prin ce anume se deosebește comportamentul familiilor care nu reușesc să prospere de acela al membrilor dinastiei Rothschild?

Familiile respective stabilesc preferințe în rândul fraților și al surorilor, între aceștia instalându-se astfel o competiție. Unii vor reuși, purtând cu ei o culpabilitate inconștientă, iar ceilalți vor fi neglijati.

În aceste familii, unul reușește în detrimentul altuia și există o luptă pentru locul dominant. În astfel de situații, se instalează de regulă o lipsă pe plan afectiv, sentimental, finanțar, o sărăcie intelectuală și un blocaj în privința informațiilor utile descendenților.

Într-un fel, toate competențele afective, materiale, intelectuale dispar și familia, atunci când este nevrotică, are tendința de a le transmite, în schimb, unor persoane străine de genealogie. Am cunoscut, recent, o persoană ai cărei părinți erau învățători. Se ocupaseră foarte bine de elevii lor, dar nu și de propriul copil. Practic, ei nu au transmis nimic fiicei lor, sub pretextul unei mari oboseli resimțite la finalul zilelor de muncă. Iată cum încep aceste strategii inconștiente care îi plasează pe descendenți într-o stare de eșec. E o formă de abandon, un abandon mascat.

Această reușită legendară a familiei Rothschild de-a lungul mai multor generații are și o latură mai obscură?

În primul rând, în cazul lor, sexul masculin este cel privilegiat, femeile contând mai puțin. Și, mai mult decât individul în sine, fundamental este numele de familie. Latura mai obscură constă în aspectul incestuos al acestei dinastii. Pentru consolida-

rea prosperității și păstrarea averii, au fost favorizate, încă de la început, căsătoriile consangvine. Unul dintre fiii fondatorului, Jacob, se căsătorește, în 1824, cu fiica fratelui său Salomon, întemeietorul ramurii vieneze. Așadar, Bettina, soția lui, îi este, în același timp, și nepoată.

Ce anume provoacă astfel de căsătorii în interiorul aceleiași familiilor?

Acest tip de căsătorii provoacă ceea ce numim, în psihogenetologie, o „fuziune a generațiilor”. Piramida genealogică se dezchilibrează prin această telescopare a generațiilor. Fiul lui Salomon se căsătorește cu fiica lui Nathan, Charlotte, verișoara lui primară. Dintre cei șapte copii ai lui Nathan, două fice se mărită cu veri primari și doi fii, cu verișoare primare. La a treia generație, dintre cei 19 nepoți ai fondatorului dinastiei, 14 se căsătoresc în sânul familiei Rothschild. Acestei fuziuni a generațiilor i se adaugă și faptul că, adeseori, descendenții primesc aceleasi prenume, astfel încât arborele genealogic se clădește mai mult ca o repetare. Destinele nu sunt individuale, chiar și în privința morții existând asemănări uimitoare. De exemplu, trei dintre fiii fondatorului mor exact în același an, în 1855. Ulterior, începând de la cea de-a cincea generație, când structura familială este deja bine așezată, endogamie familiale îi ia locul o endogamie de clasă.

Ce este o endogamie de clasă?

După ce s-au căsătorit între ei, membrii familiei Rothschild încep acum să se alieze cu aristocrația. O nepoată a lui Nathan se mărită, în 1877, cu Lord Battersea, un membru al înaltei aristocrații engleze. Marguerite, nepoata lui Carl, se căsătorește cu ducele de Gramont, și sora ei, Berthe, cu Prințul de Wagram. Să precizăm că frații Rothschild au fost înnobilați în 1817 de către

Metternich, cancelar al Austriei. Aceste înnobilări permit adăugarea unei particule înaintea numelui. În 1822, ei sunt admisi în aristocrația ereditară, cu titlul de baron.

Să înțelegem că, în această familie, legăturile incestuoase sunt cele care permit îmbogățirea și păstrarea averii de-a lungul timpului?

Da. În cazul lor, fiecare este supus grupului familial și dimensiunile individuale sunt inexistente. Fiecare membru al familiei, bărbat sau femeie, este legat de grup prin consolidarea legăturilor de sânge și, de asemenea, prin legături financiare, comerciale, matrimoniale, imobiliare și religioase. Alianțele încheiate în interiorul familiei îi permit fiecaruia să se simtă acasă în diverse castele și proprietăți deținute de familia Rothschild în Europa. Nici măcar habitatul nu este unul privat.

Să ne imaginăm o situație inversă, în care o familie îl abandonează definitiv pe unul dintre descendenții ei, acesta fiind plasat, de exemplu, într-o familie adoptivă. Ce se întâmplă într-un astfel de caz?

O persoană abandonată poate deveni bogată. Există numeroși copii adoptați care au reușit în viață într-un mod incredibil. Ei reușesc pentru că știu de la bun început că au fost abandonati, la fel cum, în cazul familiei Rothschild, faptul că membrii dinastiei își apartin unii altora este un lucru clar, cunoscut de toți. Fuziunea și abandonul sunt cele două aspecte ale incestului. Și, până acum, incestul este cel care, prin evidența lui, ghidează reușita familiilor. Incestul se manifestă în majoritatea familiilor în care este prezent, dar de o manieră ascunsă, acesta fiind motivul pentru care reușitele în aceste cazuri sunt mai modeste, chiar imposibile.

Așadar, fuziunea sau posesia reprezintă aspectul major al incestului. Dar cum stau lucrurile în cazul abandonului?

De fapt, e vorba despre același lucru. Un individ abandonat de familia lui poate presupune că orice persoană frecventată în cursul existenței sale îi este mamă, tată, frate sau soră, bunic, unchi, mătușă, văr, verișoară... În fiecare persoană întâlnită, individul respectiv își caută un membru al propriei lui genealogii.

În realitate, incestul, așa cum este el descris prin prisma situației familiei Rothschild, duce la o formă de capitalism extrem...

Da, câștigurile materiale sunt păstrate în interiorul unei mari familii. Este ceea ce se întâmplă acum cu marile grupuri financiare și industriale la nivel mondial.

Vorbiți despre un număr originar. În ce anume constă importanța lui?

Ne-am referit mai devreme la familia Rothschild, unde incestul familial a produs un număr de strămoși mai mic decât în mod normal, pentru că majoritatea membrilor familiei cumulează mai multe roluri genealogice. Această particularitate este cea care produce, în primul rând, talentul de a fructifica banii și, dincolo de bani, numărul. Numărul se află la baza relației noastre cu lumea. Timpul și spațiul se cuantifică în termeni de numere, la fel și banii, care reprezintă motorul societăților noastre.

În genealogia persoanelor celebre, există configurații excepționale, care au drept bază numărul strămoșilor direcți. Aceste situații extraordinare produc un geniu finanic, ca și cum, pornind de la un paradox originar, universul numerelor nu ar urma progresia normală, ci o progresie supradimensionată și exponentială.

Există și alte situații, în afară de incest, care pot duce la rezultate asemănătoare?

Da, cazurile de gemelitate, unde există două persoane perfect asemănătoare, ceea ce pune o problemă de identitate. La fel și cazurile de dispariție a unor persoane, despre care familia nu mai știe nimic. Sau cazurile în care este imposibilă identificarea unui genitor (cazurile fiice-mame), cazurile de bigamie... În toate situațiile citate, se observă o abatere de la construcția unei genealogii coerente.

În cadrul consultațiilor mele, am întâlnit cazul unei actrițe devenită celebră, a cărei mătușă maternă a dispărut de la o zi la alta. Femeii aceleia pur și simplu i s-a șters urma în arborele genealogic. Și un astfel de caz produce consecințe în privința destinului. Diminuarea numărului logic de strămoși direcți generereză o creștere într-un domeniu anume.

De ce aceste situații genealogice speciale genereză, la urma urmei, destine ieșite din comun?

Pentru că ele se sustrag logicii speciei umane. *A priori*, fiecare ființă umană ar trebui să aibă un număr definit de strămoși direcți. În mod normal, în decursul a patru generații, familia unui individ trebuie să numere 15 persoane, cu el inclusiv. După cinci generații, 31 de persoane, după șase generații, 63 de persoane. Unele familii ajung să eludeze această logică, prin incest, cel mai adesea, așa cum am arătat adineauri.

Se iese astfel din sfera umană și se intră într-un sistem care, în sens negativ, depășește bariera speciilor, apropiindu-se de lumea animală; și care, în sens pozitiv, se sustrage speciei umane și constrângerilor inerente acesteia.

Prin intermediul banilor, cei în cauză se elibereză de anumite constrângerile legate de timp și de spațiu, atunci când nu se lucrează la definirea lor.

Prosperitatea poate fi materială, dar ea poate fi și intelectuală totodată. Cum se explică aceasta din urmă, pentru a folosi un exemplu foarte diferit, în cazul celui mai cunoscut dintre fizicienii acestui secol, și mă refer aici la Albert Einstein?

Exact enigma aceluia număr originar este cea care poate suscita, în unele cazuri, o puternică și genială cercetare în domeniul matematicii. Asta pare să se fi întâmplat și cu Albert Einstein.

Putem spune că un element incestuos este deja prezent în numele lui de familie?

Da, repetarea aceleiași silabe la începutul și la sfârșitul numelui de familie produce o veritabilă fascinație. Într-o oarecare măsură, acesta este motivul pentru care lumea reține numele lui Einstein și nu pe acela al altor fizicieni.

De o manieră mai generală, aş spune că numele de familie poate avea o imensă influență asupra destinului.

După dumneavoastră, la baza geniului lui Einstein ar sta prezența unor elemente incestuoase din genealogia lui?

Da, și acest lucru este confirmat de faptul că, în 1919, Albert Einstein se căsătorește cu verișoara lui, Elsa. Aceasta îi este vară primară dinspre partea mamei și, totodată, vară de-a doua dinspre partea tatălui, fiul unchiului său patern fiind căsătorit cu una dintre fiicele bunicilor lui materni.

Această căsătorie incestuoasă îi va pecetlui destinul?

Categoric. Luna și anul căsătoriei lui corespund perioadei în care are loc confirmarea ipotezei sale științifice, referitoare la deflexia razelor luminoase în câmpul gravitațional. Pentru verificarea acestei ipoteze, era necesară observarea fenomenului în timpul unei eclipse totale de soare. Eclipsa din 1919 a permis unei duble echipe științifice britanice să-i confirme predicția te-

oretică. După căsătorie, Einstein primește Premiul Nobel și, începând din acel moment, cunoaște gloria internațională.

După dumneavoastră, credeți că această căsătorie a fost o greșeală?

Da, dintr-o perspectivă genealogică, în mod cert. Uimitor este faptul că verișoara lui se înrudea cu el prin ambele ramuri genealogice. Este o configurație excepțională, înzestrată cu o putere uriașă.

De fapt, incestul originar pune din nou stăpânire pe el. Aceasta este oare prețul pe care Einstein a trebuit să-l plătească pentru genialitatea lui?

Da, chiar cred acest lucru.

Pentru a se căsători cu verișoara lui, Einstein a divorțat de prima sa soție, Miléva. Aceasta a fost studentă la matematică și fizică în aceeași perioadă ca el, la Politehnica din Zürich, și se pare că a contribuit mult la cercetările și descoperirile lui de la începutul secolului.

Pe plan familial, Einstein nu s-a ocupat niciodată de copiii pe care i-au avut împreună. Prima lor fiică ar fi decedat la o vârstă fragedă și al treilea și ultimul lor copil, un băiat, a suferit încă de mic de un dezechilibru mintal.

Destinul personal al lui Einstein e marcat de faptul că acesta și-a abandonat propria descendență genealogică.

Aspectele incestuoase ale arborelui său genealogic nu numai că l-au determinat să se însoare cu un membru al propriei familiilor, sacrificând o căsnicie abia întemeiată, ci, în plus, l-au făcut să-i propună președintelui Roosevelt, în 1939, elaborarea unei bombe atomice. De-a lungul timpului, incestul duce la distrugere, iată secretul.

Știm că acea bombă a fost folosită împotriva populației japo-neze. Există o legătură cu istoria personală a lui Einstein?

Einstein a plecat în Japonia în momentul în care i s-a decernat Premiul Nobel. A făcut această călătorie însoțit de a doua lui soție. Mă refer, desigur, la verișoara lui. E interesant de menționat faptul că Japonia este una dintre puținele țări care nu au găzduit colonii evreiești pe teritoriul ei. Așadar, *a priori*, populația acestei țări nu avea nicio legătură posibilă cu genealogia lui Einstein. Dintr-un alt punct de vedere, putem spune că Japonia, care a fost unică întă umană a bombei atomice, a favorizat, în istoria ei, căsătoria între persoane înrudite, practicând în mod curent și tradițional uniunea între veri.

Am vorbit adineauri despre o dinastie masculină, aceea a familiei Rothschild, și despre destinul lui Albert Einstein, un om devenit celebru la nivel mondial. Ce ne puteți spune despre destinație feminine?

Aș vrea să vă vorbesc despre genealogia Agathei Christie, celebră scriitoare de romane polițiste.

La drept vorbind, familia Agathei Christie nu este una excepțională în sensul obișnuit al cuvântului. Mă refer aici la faptul că familia ei, care era înstărită, nu s-a remarcat în domeniul artei, al științei, al politicii sau în oricare altă disciplină.

Excepțională, în schimb, este structura genealogică a acestei familii. Cred că geniul Agathei Christie s-a clădit pe această structură genealogică, deși, într-o primă fază, ea părea aproape imposibilă.

Există, așadar, un paradox genealogic care conturează genialitatea?

Bun. Ce răspuns ați da dacă v-aș cere să rezolvați următoarea problemă: „Cum se poate ca un ascendent din arborele genealo-